

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. B.**, zastoupené JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Praha 5, Symfonická 1496/9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18.6.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 14.5.2012, o **příplatku k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb.,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.6.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14.5.2012, kterým zamítla žalobkyni žádost o příplatek k důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona číslo 155/95 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobkyně podala žádost o příplatek k vdovskému důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb. s požadovaným datem uplatnění nároku k 1.1.2005. Protože žalobkyně nedoložila ve stanovené lhůtě potřebné dokumenty, bylo řízení o její žádosti usnesením ze dne 12.11.2010

zastaveno. Dne 11.1.2011 podala žalobkyně další žádost o tento příplatek, kterou žalovaná rozhodnutím ze dne 20.6.2011 zamítla s tím, že žalobkyni nárok na tento příplatek nevznikl. Další žádost žalobkyně podala dne 1.8.2011 a požadovaný příplatek k vdovskému důchodu jí byl rozhodnutím ČSSZ č. II. ze dne 18.11.2011 přiznán od 10.1.2005 „s finanční účinností od 1.8.2006“. Dále se v odůvodnění uvádí, že „v podaných námitkách ze dne 30.11.2011 účastník řízení žádá, aby byl doplatek přiznán za dobu od 1.1.2005. ČSSZ svým rozhodnutím č.j. X ze dne 7.2.2012 potvrdila napadené rozhodnutí ze dne 18.11.2011“. Odůvodnění pak pokračuje odstavcem: „K námitkám účastníka řízení ČSSZ uvádí, že v § 56 odst. 1 písm. b) zdp je stanoveno, že důchod se doplatí nejvýše 5 let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo zvýšení. Rozhodným okamžikem, od něhož se odvíjí běh 5ti leté lhůty k přiznání důchodu, je až uplatnění nároku na změnu dávky u ČSSZ (nikoliv již podáním žádosti o důchod), tj. den 1.8.2006. Žádostí ze dne 29.12.2009 a 11.1.2011 nevedly k přiznání příplatku k důchodu dle nařízení vlády č. 622/2004 Sb. Příplatek k důchodu dle citovaného nařízení byl přiznán na podkladě žádosti ze dne 1.8.2011. Na základě této žádosti byl příplatek doplacen 5 let nazpět“. Odůvodnění rozhodnutí žalované pak končí odkazem na ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které uvedla, že dne 29.12.2009 požádala o příplatek k vdovskému důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb. Toto řízení bylo zastaveno rozhodnutím ze dne 12.11.2010, neboť nebyly doloženy příslušné doklady. Dne 11.1.2011 žalobkyně svoji žádost „obnovila“ s tím, že doklady dodá dodatečně. Tato žádost byla rozhodnutím ze dne 20.6.2011 zamítnuta. Dne 1.8.2011 žalobkyně doložila rehabilitační rozhodnutí a znovu požádala o přiznání příplatku k důchodu, který jí byl přiznán rozhodnutím žalované vydaným pod č. II. ze dne 18.11.2011 s tím, že jí doplatek náleží od 1.8.2006. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky a doplatku se domáhá již od 1.1.2005. Žalovaná námitky rozhodnutím ze dne 7.12.2012 zamítla s odůvodněním, že žalobkyni doplatek náleží jen 5 let zpětně a že nelze k jejím předchozím žádostem přihlížet, neboť řízení byla pravomocně ukončena. Dne 20.2.2012 žalobkyně žalované navrhla, aby postupem podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění bylo „meritorně rozhodnuto o žádosti žalobkyně ze dne 29.12.2009“. Tuto žádost žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 14.5.2012, proti němuž žalobkyně opětovně podala námitky a o těchto námitkách bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18.6.2012. Žalobkyně nečiní sporným výši přiznaného příplatku, ale má za to, že jí doplatek tohoto příplatku náleží již od 1.1.2005 a nikoliv až od 1.8.2006. Domáhala se proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné a v písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 7.9.2012, podrobně popsala shora naznačená předchozí řízení o žádostech žalobkyně a s poukazem na ust. § 4 odst. 5 nařízení vlády č. 622/2004 Sb., ust. § 55 odst. 2 a § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. setrvala na názoru, že až teprve v řízení zahájeném třetí žádostí žalobkyně o příplatek k důchodu jí tento příplatek byl přiznán od data 1.8.2006 s poukazem na to, že u nároku na výplatu jednotlivých splátek příplatku k důchodu dochází uplynutím času k prekluzí.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2012 č.j.

X a z připojeného dávkového spisu žalobkyně a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ustanovení § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované.

Z obsahu dávkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že usnesením ze dne 12.11.2010 bylo zastaveno řízení ve věci podané žádosti žalobkyně ze dne 29.12.2009 o příplatek k vdovskému důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb., neboť žalobkyně žádost nedoložila rehabilitačním rozsudkem o soudní rehabilitaci manžela. Rozhodnutím ze dne 20.6.2011 žalovaná zamítla žádost žalobkyně ze dne 11.1.2011 o poskytnutí příplatku k důchodu podle citovaného nařízení vlády s odůvodněním, že odsuzující rozsudek Vojenského obvodního soudu v Prešově ze dne 27.9.1962 č.j.: 2T/1969/62, kterým byl manžel žalobkyně uznán vinným a byl mu uložen trest odnětí svobody 18 měsíců nepodmíněně, byl zrušen podle obecných ustanovení trestního řádu bez použití zákona č. 119/1990 Sb. o soudních rehabilitacích a nárok na příplatek k důchodu proto žalobkyni nevznikl. Součástí dávkového spisu je rozhodnutí č. II. ze dne 18.11.2011, kterým byl žalobkyni přiznán příplatek k důchodu od 10.1.2005 s finanční účinností od 1.8.2006 s odůvodněním, že doplatek důchodu náleží dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. 5 let zpětně od uplatnění nároku, tj. od 1.8.2006. Ke všem citovaným rozhodnutím krajský soud poznamenává, že jednotlivé žádosti žalobkyně o přiznání příplatku k důchodu její dávkový spis neobsahuje. Námitky proti rozhodnutí č. II. ze dne 18.11.2011 žalovaná rozhodnutím ze dne 7.2.2012 zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 18.11.2011, když setrvala na názoru, že nárok byl uplatněn dne 1.8.2011 a doplatek náleží 5 let nazpět ode dne uplatnění nároku, tedy od 1.8.2006. Dávkový spis dále obsahuje návrh žalobkyně „na postup podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb.“ ze dne 20.2.2012 z něhož plyne, že žalobkyně požaduje doplatek i za období od 1.1.2005 do 31.7.2006. Tuto žádost žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 14.5.2012 s odůvodněním, že příspěvek ke vdovskému důchodu lze vyplatit nejvýše 5 let zpětně od podání žádosti, tedy ode dne 1.8.2011. K podaným námitkám žalobkyně pak žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím potvrdila rozhodnutí ze dne 14.5.2012.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, nebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše 5 let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánů sociálního zabezpečení.

Podle ust. § 55 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. nárok na výplatu důchodu nebo jeho část zaniká, není-li dále uvedeno jinak, uplynutím 5ti let ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží. Lhůta podle předchozí věty neplyne po dobu řízení o důchodu, po dobu řízení o prohlášení osoby za mrtvou, jde-li o nárok na výplatu vdovského, vdoveckého nebo sirotčného důchodu po této osobě a po dobu, po kterou osobě, která musela mít opatrovníka, nebyl opatrovník ustanoven. Lhůta podle věty první neplyne rovněž po dobu, po kterou trvalo řízení o neplatnost skončení pracovního vztahu zakládajícího účast na pojištění (§ 11 odst. 2 věta pátá).

Podle ust. § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 622/2004 Sb. v platném znění vznikl-li nárok na výplatu důchodu přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení, náleží příplatek od splátky důchodu splatné v lednu 2005. Vznikne-li nárok na výplatu důchodu po 31. prosinci 2004, náleží příplatek ode dne přiznání důchodu, a to vždy v plné měsíční výši uvedené v § 2 odst. 1, 2 nebo 3 včetně zvýšení podle § 2 odst. 7, k němuž do té doby došlo. Přitom se vychází z toho, že příplatek byl přiznán v roce 2005.

Podle ust. § 4 odst. 3 citovaného nařízení vlády není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, vztahují se na rozhodování o příplatku, nároku na jednotlivé splátky příplatku a na jeho poskytování § 86, 89, 90, 108, 111, 112, 116 a 117 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů a § 55 a 56 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů.

V projednávané věci šlo tedy o řízení ve věci žádosti žalobkyně ze dne 20.2.2012, kterou požadovala na základě nově zjištěných skutečností, aby podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, byla „meritorně posouzena žádost ze dne 20.12.2009“, a aby obdržela doplatek příplatku k důchodu podle shora citovaného nařízení vlády i za období od 1.1.2005 do 31.7.2006. Z této žádosti je dovoditelné, že se žalobkyně domáhala přiznání tohoto doplatku za 5ti leté období dle shora citovaného ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s tím, aby toto 5ti leté období bylo počítáno s ohledem na první podanou žádost o přiznání tohoto příplatku, kterou podala dne 29.12.2009.

Žalobkyně v žalobě namítala, že požádala podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění „o meritorní projednání své žádosti ze dne 29.12.2009 a že tento přezkum měl být proveden“, protože nemohla doklady, které v té době neexistovaly, v řízení uplatnit. Podle žalobkyně dodáním těchto dokladů pominuly důvody k vydání tehdejšího rozhodnutí ze dne 12.10.2010 o zastavení řízení a mohlo být meritorně rozhodnuto o žádosti ze dne 29.12.2009. Podáním ze dne 20.2.2012 se nedomáhala změny dávky, ale nového posouzení žádosti ze dne 29.12.2009.

S uvedenými žalobními námitkami se krajský soud nemůže ztotožnit. Žalobkyně se podáním ze dne 20.2.2012 jednoznačně domáhala doplatku přiznaného příspěvku za období od 1.1.2005 do 31.7.2006 s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Rozhodnutím ze dne 14.5.2012 byla tato žádost zamítnuta a žalobou napadené rozhodnutí o zamítnutí námitek žalobkyně bylo odůvodněno tím, že rozhodným okamžikem, od něhož se odvíjel běh 5ti leté lhůty k přiznání důchodu, je až uplatněním nároku na změnu dávky u ČSSZ, tj. den 1.8.2006. Z uvedeného plyne, že se žalovaná zabývala předmětem řízení vymezeným v žádosti žalobkyně ze dne 20.2.2012 a nikoliv jiným předmětem řízení. Námitka, že se žalobkyně nedomáhala změny dávky, ale nového posouzení žádosti ze dne 29.12.2009 je zcela nelogická, neboť touto žádostí se žalobkyně dovolávala výslovně ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, které ve své podstatě upravuje řízení ve věci změny důchodové dávky a umožňuje nové posouzení nároku na dávku a její výši.

Zásadní otázkou v této projednávané věci bylo posouzení, od kterého dne počala běžet 5ti letá lhůta dle shora citovaného ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění v platném znění. Z tohoto ustanovení vyplývá, že je to den, od něhož dávka nebo její zvýšení náleží. V daném případě je tímto dnem den doručení žádosti žalobkyně ze dne 20.2.2012, tj. 5.3.2012. Za tento den není možno považovat den uplatnění nároku na příspěvek k důchodu žádostí žalobkyně ze dne 29.12.2009. Na tento závěr nemůže vliv skutečnost, že žalobkyně v době řízení o této žádosti neměla k dispozici potřebné doklady, v důsledku čehož toto řízení bylo pravomocně zastaveno. Skutečnosti rozhodné pro vymezení 5ti letého období podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, za které náleží žalobkyni doplatek k příplatku k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb. v platném znění, byl proto den uplatnění nároku na tuto dávku 1.8.2011 a doplatek žalobkyni náležel od 1.8.2006, jak žalovaná správně rozhodla rozhodnutím ze dne 18.11.2011 vydaným pod č. II.

Ze shora uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ze dne 14.5.2012, kterým žalobkyni zamítla žádost pro nesplnění podmínek podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s., a to rozsudkem bez nařízení jednání podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1,2, s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v pl.znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení

jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 24. září 2014

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček